

Sygn. akt I C 107/22 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2022 r.

Sąd Rejonowy w Brodnicy- I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Dawid Sztuwe
-----------------	---------------------

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2022 r. w Brodnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.**

przeciwko (...) **S.A. V. (...) z siedzibą w W.**

przeciwko

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.174,74 zł (dwa tysiące sto siedemdziesiąt cztery złote 74/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 17 grudnia 2021 r. do dnia zapłaty,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.317,00 zł (dwa tysiące trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty.

/Sędzia/

D. S.

Sygn. akt. I C 107/22

UZASADNIENIE

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. (zwana dalej „powódką”) wystąpiła przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. (zwana dalej „pozwaną”, „ubezpieczycielem”) o zapłatę 2.174,74 zł tytułem należnej dopłaty odszkodowania w związku z kolizją drogową, której uległ samochód objęty ochroną ubezpieczeniową AC u pozwanej. W pozwie opisano przebieg postępowania likwidacyjnego oraz wskazano okoliczność cesji wierzytelności przysługującej poszkodowanym (**k. 3-8**).

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości podnosząc, że szkoda została już w pełni naprawiona, a wysokość odszkodowania ustalono w oparciu o zasady ustalania odszkodowania ściśle określone w ogólnych warunkach ubezpieczenia AC (**k. 54-58**).

Na dalszym etapie postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska (**k. 241-248**).

Sprawa została rozpoznana na posiedzeniu niejawnym w myśl art. 15zszs² ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. 2021, poz. 180). Stronom zezwolono na przedstawienie ostatecznych stanowisk w sprawie, w tym zobowiązano do ustosunkowania się do opinii biegłego (**k. 275-276**).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 4 września 2021 r. doszło do zdarzenia drogowego, w następstwie, którego uszkodzeniu uległ pojazd marki R. o nr rej. (...), który stanowił współwłasność K. i T. S.. Samochód był objęty ubezpieczeniem AC.

Okoliczność bezsporna.

Na skutek uszkodzenia pojazdu, poszkodowani zlecili naprawę pojazdu, której koszt wyniósł 28.368,30 zł brutto.

Dowód:

- zlecenie naprawy- k. 28
- faktura- k. 30-31
- kosztorys- k. 34-37

Na podstawie decyzji ubezpieczyciela wypłacono łącznie właścicielom uszkodzonego pojazdu kwotę 26.193,56 zł brutto. Ubezpieczyciel dokonał weryfikacji faktury VAT w zakresie stawki za prace blacharskie do kwoty 120,00 zł netto oraz pomniejszył koszt materiałów lakierniczych do kwoty 2.837,57 i materiałów spawalniczych do kwoty 28,08 zł.

Dowód:

- faktura weryfikacyjna- k. 32-33
- decyzje o przyznaniu odszkodowania- k. 42-43

Na podstawie umowy cesji z 16 września 2021 powódka nabyła wszelkie wierzytelności celem pokrycia całkowitego kosztu naprawy pojazdu zgodnie ze zleceniem naprawy.

Dowód:

- umowa cesji- k. 40

W 2021 r. na terenie powiatu (...) funkcjonował tylko jeden (...), tj. K. i Spółka (...), w którym stawki za prace blacharskie i lakiernicze wynosiły po 135,00 zł netto. Z kolei na terenie T. i okolic funkcjonowało 14 (...), w których stawki za prace blacharskie i lakiernicze wynosiły od 120 zł netto do 215 zł netto. Średnia arytmetyczna stawek za prace blacharskie wynosiła zatem 156,78 zł netto, a za prace lakiernicze 158,21 zł.

Uzasadniony koszt naprawy pojazdu marki R. wyliczony zgodnie z technologią naprawy producenta w wariantcie z zastosowaniem stawki pracochłonności napraw obowiązujących na rynku (...) wynosił 27.602,86 zł brutto, a na rynku (...) 28.755,58 zł brutto.

Dowód:

- opinia biegłego- k. 258-269

Sąd zważył, co następuje:

Okoliczności dotyczące zdarzenia wywołującego szkodę, przebiegu postępowania likwidacyjnego oraz cesji wierzytelności przysługujących właścicielom uszkodzonego pojazdu nie były sporne między stronami. Potwierdzały je również dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych nie budziła wątpliwości Sądu. Nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

Pozwany ubezpieczyciel nie kwestionował również zasady swojej odpowiedzialności. Podnosił natomiast, że w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił odszkodowanie w wysokości odpowiadającej wysokości szkody doznanej przez powodów.

Kwestią sporną pozostawały sposób, metoda oraz wysokość kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu. W tej materii Sąd oparł się na biegłego sądowego w zakresie techniki i mechaniki motoryzacyjnej oraz ruchu drogowego. W ocenie Sądu opinia biegłego została sporządzona w sposób fachowy, z uwzględnieniem materiału dowodowego zebranego w sprawie. Nie budził również wątpliwości poziom wiedzy biegłego, który jest biegłym wpisanym na listę biegłych Sądu Okręgowego w Toruniu. Badania jak i wnioski zostały przedstawione w sposób zrozumiały, jednoznaczny. Opinia nie zawierała wewnętrznych sprzeczności czy wykluczających się wzajemnie wniosków. Ustalenia biegłego nie były kwestionowane przez strony.

W myśl przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.).

W niniejszej sprawie strony zawarły umowę ubezpieczenia auto-casco, co uprawniało powodów do wystąpienia z żądaniem zapłaty odszkodowania w sytuacji, gdy doszło do uszkodzenia pojazdu objętego ubezpieczeniem. Między stronami sporne było jedynie to, czy koszt naprawy pojazdu przeprowadzony metodą serwisową uwzględniał właściwe stawki za prace blacharskie.

Rację należy przyznać stronie pozwanej, że w przypadku umów ubezpieczenia AC sposób ustalania wysokości odszkodowania musi opierać się o regulacje zawarte w umowie ubezpieczenia, a przede wszystkim warunkach ubezpieczenia opisanych OWU.

W niniejszej sprawie spór stron przede wszystkim sprowadzał się do prawidłowego zastosowania normy opisanej w §5 ust. 3 i §6 ust. 1 pkt 1 OWU (**k. 367v-368**), gdzie określono sposób wyliczania kosztów naprawy w wariantcie serwisowym. Zgodnie z tymi przepisami w wariantcie serwisowym bierze się pod uwagę koszt robocizny ustalony w oparciu o technologiczny czasy naprawy określone przez producenta pojazdu i ujęte w systemie eksperckim (...), (...) lub DAT oraz średnią stawkę 1 roboczogodzinę naprawy, wyliczoną ze stawek stosowanych przez autoryzowane stacje obsługi na terenie miejsca rejestracji pojazdu.

Wysokość stawki była sporna, albowiem ubezpieczyciel wyliczył ją na kwotę 120,00 zł netto, gdy tym czasem serwis ustalił wysokość stawki na kwotę 150,00 zł netto. Stawka przyjęta przez ubezpieczyciela odbiegała jednak od stawki stosowanej na rynku (...) (135,00 zł) i średniej stawki na rynku (...) (156,78 zł).

W ocenie Sądu stawka 150,00 zł netto jako stawka mieszcząca się w średniej stawce stosowanej na rynku (...) była przyjęta prawidłowo i winna być uwzględniona przez ubezpieczyciela przy wyliczaniu kwoty odszkodowania. Stawkę taką stosował serwis, któremu poszkodowani zlecieli naprawę pojazdu.

Po pierwsze, w OWU nie zdefiniowano sposobu ustalania stawki. Ograniczono się jedynie do stwierdzenia, że winna to być stawka stosowana przez autoryzowane stacje obsługi na terenie miejsca rejestracji pojazdu. W słowniczku pojęć użytych w OWU nie określono również definicji pojęcia „teren miejsca rejestracji pojazdu”. Rejestracją pojazdu

zajmuje się starosta, a więc rejestracja pojazdów dokonywana jest w ramach powiatów. Definicja powiatu jest ściśle określona. Niemniej w OWU nie posłużono się zwrotem „na terenie powiatu miejsca rejestracji pojazdu”. Użyto słowa „teren”, który w definicji słownikowej oznacza „pewien obszar ziemi” czy „obszar objęty sferą czyjśgo działania” (Zob. (...)) Z wykładni językowej wynika zatem, że teren miejsca rejestracji pojazdu nie musi koniecznie oznaczać powiatu rejestracji pojazdu. Użycie słowa „teren” odnosi się do pewnego obszaru geograficznego, który można funkcjonalnie powiązać z miejscem rejestracji pojazdu, ale który nie ogranicza się wyłącznie do powiatu jako jednostki samorządu terytorialnego i jej obszaru.

W ocenie Sądu zatem „teren miejsca rejestracji pojazdu” może dotyczyć również rynku (...). Miasto T. i okolice położone są w niewielkiej odległości od B. (60 km). Nadto oba miasta objęte są właściwością Sądu Okręgowego w Toruniu. Nie można też pominąć zwyczajowych powiązań gospodarczych, kulturowych czy społecznych między oboma miastami. Właśnie z uwagi na niedostępność pewnych usług, w tym serwisów samochodowych, mieszkańcy B. i okolic często korzystają z usług (...) przedsiębiorców. Jednocześnie te powiązanie funkcjonalne wykluczają uznanie, że dla terenu miejsca rejestracji pojazdu (B.) właściwy byłby chociażby rynek (...) czy (...). Wykładnia językowa nie prowadzi zatem do absurdalnych wniosków, a interpretacja słowa „teren” mieści się w słownikowym, powszechnym użyciu tego słowa.

Po drugie, z opinii biegłego wynikało, iż na terenie powiatu (...) funkcjonowała tylko jedna autoryzowana stacja obsługi. Wykorzystanie tylko jednej stawki byłoby niemiarodajne i jednocześnie sprzeczne z przepisami OWU. W §5 ust. 3 pkt 1 posłużono się bowiem zwrotem „ze stawek stosowanych”, a więc liczbą mnogą. Sam ubezpieczyciel zakładał zatem, że do prawidłowego wyliczenia kosztów naprawy konieczne jest porównanie kilku stawek (co najmniej dwóch). Konstatacja ta stanowi zatem dodatkowy argument za twierdzeniem, że celowo w OWU nie posłużono się słowem „powiat” a wyłącznie słowem „teren”. Taki zwrot daje bowiem szansę ustalenia miarodajnej, rynkowej stawki właśnie w takich sytuacjach, gdzie w powiecie funkcjonuje tylko jedna stacja obsługi lub nie funkcjonuje żadna. Jednocześnie trzeba zaznaczyć, że taka wykładnia jest korzystna dla samego ubezpieczyciela, albowiem można sobie wyobrazić, że na terenie powiatu (...) funkcjonowałyby tylko jedna stacja ze stawką np. 200,00 zł netto. Trudno założyć, że ubezpieczyciel bezrefleksyjnie zaakceptowałby taką stawkę.

Po trzecie, strona pozwana nie kwestionowała opinii biegłego, nie wносиła jakichkolwiek uwag, co oznaczało, iż akceptowała pozostałe ustalenia biegłego, tj. w zakresie narzutu na wartość materiałów lakierniczych, konieczności zabezpieczenia antykorozyjnego i nakładów na materiały spawalnicze.

Reasumując, Sąd w oparciu o opinię biegłego przeprowadzoną zgodnie z wnioskami strony pozwanej, ustalił, że koszt naprawy spornego pojazdu przy uwzględnieniu zapisów OWU, wynosił 28.755,58 zł brutto. Dochodzona zatem przez powódkę kwota mieściła się w kosztach naprawy ustalanych metodą serwisową zgodnie z OWU.

O odsetkach orzeczono na podstawie o art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy, który stanowi, że zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Należne odsetki za opóźnienie mogły być zatem naliczane od dnia 17 grudnia 2021 r.

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

W związku z powyższym i w oparciu o §2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2317 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Na koszty procesu po stronie powoda składały się następujące kwoty:

- 200,00 zł (opłata od pozwu)
- 900,00 zł (wynagrodzenie pełnomocnika)

- 17,00 zł (opłata skarbową od pełnomocnictwa)

- 1200,00zł (wykorzystana zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego).

/Sędzia/

D. S.